

aktivister fra deres aktiviteter, og de vil sikkert finde på veje til at omgå og måske endda latterliggøre et sådant forbud, eksempelvis ved at vente med at tage hæfterne eller maskerne på, indtil optøjerne er i gang, og på dette tidspunkt vil politiet have andet at tage sig til end at påse overholdelse af maskeringsforbudet.

Det er desuden svært at formulere en straffebestemmelse, der ikke vil give anledning til afgrænsningsvanskeligheder eller have utilsigtede virkninger over for personer, der f.eks. på grund af vejrligt eller af religiøse grunde tildækker ansigtet.

Lad mig afslutningsvis minde om, at et flertal i Folketinget så sent som i sidste samling – det var den 24. februar 1994 – forkastede et beslutningsforslag om indførelse af maskeringsforbud.

Jeg kan tilslutte mig de synspunkter, som den daværende justitsminister fremførte under førstebehandlingen af dette beslutningsforslag i november 1993. Jeg mener ikke, at begivenhederne på Nørrebro nytårsaften kan begrunde, at vi nu indfører et maskeringsforbud, men det får vi jo lejlighed til at drøfte nærmere, når det forslag til folketingsbeslutning om maskeringsforbud, der blev fremsat i går af medlemmer af Det Konservative Folkeparti, Venstre og Fremskridtspartiet, kommer til første behandling.

Frank Dahlgaard (KF):

Ministeren siger, at et maskeringsforbud næppe vil afholde de unge mennesker, disse bøller, fra at foretage sig nogle ting.

Det vil det næppe; det vil det måske ikke. Men det vil da være en forbedring af politiets muligheder, at man kan slå til, før bøllerne har slået til. Man kan se dem komme gående med køller, og hvad der ellers skal til af sager for at rasere en McDonald's eller andre forretninger, og så må man vente, til bøllerne slår til. Og den dér begrundelse med, at der er mennesker, der af religiøse eller andre grunde har ansigtet tildækket, og så skal politiet også anholde dem! Nej, det skal de vel ikke, men de har muligheden.

Altså, ministeren siger: Vi får lejlighed til at diskutere det her yderligere, når forslaget om, at man ikke må gå tildækket med den klare hensigt hos en gruppe mennesker at forøve vold enten mod andre mennesker eller mod ting, kommer til første behandling. Jeg ser overhovedet ingen begrundelser i det, ministeren kommer med her.

Svend Aage Jensby (V):

Når ministeren nævner, at et maskeringsforbud kan give anledning til afgrænsningsvanskeligheder, så kan jeg ikke lade være med at spørge ministeren, om ikke ministeren er enig i, at hvis vi tager f.eks. politivedtægten, der gælder over hele landet, og som f.eks. nævner, at det er strafbart, hvis man færdes i så beruset tilstand, at det kan give anledning til ulempe, så er det også en bestemmelse, man i sandhed kunne sige kunne give anledning til afgrænsningsvanskeligheder, men at man alligevel har forstået at disponere efter den bestemmelse med succes. Jeg synes, at det er uheldigt, og jeg er ked af, at ministeren begrunder sin afvisning med afgrænsningsvanskeligheder. Dem har vi domstolene til i syvende og sidste ende at tage stilling til.

Mit spørgsmål lyder herefter: Hvis Københavns Politis ledelse eller i det hele taget dansk politis ledelse måtte tilkendegive et ønske om at få indført maskeringsforbud, vil ministeren så være indstillet på det? Jeg kan med det samme sige, at mit parti vil give de penge og den tilslutning, der er nødvendig hertil.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg ved ikke, om der var et spørgsmål i det, hr. Frank Dahlgaard sagde, men jeg vil da gerne kommentere det alligevel. De indberetninger, jeg har, går ud på, at begivenhederne på Nørrebro var sådan, at indtil kl. 0.30 og lidt længere frem foregik alt stort set naturligt og fredeligt, hvorefter der lige pludselig skete hærværk imod især én virksomhed. De mennesker, der begik det hærværk, kunne jo have haft en hue i lommen, som de, da de besluttede sig og slog ruden ind, kunne have taget på. Hvordan skulle politiet have vidst, om de havde huen i lommen eller ej? Det er bare for at vise, at det ikke er så nemt som det, hr. Frank Dahlgaard prøver at stille op.

Afgrænsningen nævner jeg bare som ét element. Når man skal afveje for og imod sådan noget, så indgår det element også i de vurderinger, man må tage. Hvilke indstillinger der kommer fra forskellige organer, skal jeg ikke her tage stilling til i dag. Jeg ved ikke, om der kommer indstillinger om det.

Jeg kan henvise til, at Folketinget så sent som i februar sidste år forkastede et forslag, men at der jo kommer en mere generel debat i Folketinget på baggrund af det beslutningsforslag, der er fremsat.